

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Zinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 5000.—

Za Jugoslavijo
četrtletno: 25 Din.

Posamezna številka 700 kron.

Leto III.

Dunaj, 18. julija 1923.

Št. 29.

Uradništvo in državno gospodarstvo.

Devetsto šestdeset tisoč uradnikov in pensionistov državnih, deželnih in občinskih mora vzdrževati obuboženo avstrijsko prebivalstvo. Vsaki šesti človek v državi je uradnik, pensionist ali član uradniških družin, ki se plačujejo z davki. Tako je bilo povzeto iz poročila ministra dr. Kienböcka, ko se je šlo za povišanje plač državnih nameščencev.

Skoraj šestina vsega prebivalstva v Avstriji živi torej na državne stroške. To so razmere, ki bi jih zastoj iskali po celem svetu in ki morajo, ako bo šlo tako dalje upropastiti državo. Ako je kmet zadolžen, mora skrbeti, štediti in delati, da se bo čimprej izkopal iz dolgov, ne sme pa gospodariti lahkomišelnost v en dan. Naši državni gospodarji pa so lahkomišelnost in zanikernost ob enem. Ne pomislijo ali nočejo uvideti, da je za dolgo časa konec tisti bahavosti in razkošnosti v kateri smo živeli in so lahko gospodarili v srečni predvojni dobi. Danes pa, ko smo takorekoč že vsi na be-raški palici, pa je treba prikrojiti državno gospodarstvo dejanskim razmeram. Kmet si v sedanjem času ne more več držati toliko poslova in kmečkih delavcev, kakor jih je lahko imel pred vojno, ker jih ne more plačati. Poleg tega mora pa sam pridno delati in varčevati, drugače gre njegovo gospodarstvo rakovo pot.

Avstrija je nastavila vse uradnike, kar jih je prihitelo po polomu v to mejno državo. Veliko teh ljudi bi našlo brezdomno dobro službo v nasledstvenih državah, ako bi se bili pravočasno priučili jezika naroda, med katerim so živeli. Tako pa je postala avstrijska republika pravo pribežališče vsega nemškega uradništva, ki mu je bilo treba dati službe in kruha. Tem nezdravim razmeram je pripisovati, da je nastavljanje na avstrijskih železnicah danes 21.000 ljudi več, kakor jih je bilo uslužbenih pred vojno. Potemtakem se res ni čuditi, da se je nahajala država tik pred polomom in da obstajajo pri sanaciji še danes velike težkoče.

Državni poračun ugotavlja, da imamo po stanju z dne 31. decembra 1922 uštevši kurzno zgubo 16.437.000.000 ali z besedami 16 bilijonov, štiristo sedemintrideset tisoč milijonov državnega dolga. Ako bi se ta dolg porazdelil na celotno avstrijsko prebivalstvo, ki šteje okroglo 6 milijonov ljudi, pride na vsakega posameznika dva in tričetrtilijona kron. In pri tej zadolženosti države je nastavljenih razmeroma mnogo več uradnikov kakor jih je vzdrževala stara Avstrija. Zato pa ječijo vsi davkoplačevalci, zlasti pa kmečki stan pod neznosni bremeni davkov, ki jih požre predvsem uradništvo. Kaj pomaga tudi zazdaj „Abbau“, ko pa dobivajo vsi odpuščeni uradniki bodisi visoke odpravnine ali pokojnino.

Ako se hoče državo res sanirati, potem je tudi potrebno, da se reducira število uradništva tako, da se bo brez škode za narodno gospodarstvo lahko vzdrževalo. Ne gre, da bi prihajal žrtve samo en stan, dočim bi drugi živeli na stroške prvega. Uradniki zahtevajo zopet zdatno povišanje plače in grozijo z štrajkom. Verjamemo, da se jim ne godi predobro. Toda, komu pa se godi danes dobro v Avstriji? Ali morda davkoplačevalcem? Ako se zahteva od kmeta in obrtnika, da naj kljub slabim gospodarskim razmeram pridno plačuje ta davke, naj se tem razmeram prilagodi tudi uradnik. Posmisli naj, kje naj bi iskal svojo plačo, ako bi začeli štrajkati tudi davkoplačevalci. Polovico manj uradnikov in te dobro zaposliti in dobro plačati, to bi bilo v interesu sanacije države.

Zbirajte za tiskovni sklad!

Seja dež. kulturnega sveta dne
6. julija.

Podaljšanje naredbe v varstvo majemnikov.

Poroča tajnik Washietl: Ko se podaljšuje naredba, treba spremeniti par do-

ločb: Razpor, ki nastane iz najemniškega razmerja, naj se ne spravlja pred redna sodišča, marveč se naj poravnava v občinskih posredovalnicah (Einigungsamt). In kar se tu ne da razsoditi, naj pride pred komisijo za promet z zemljišči (Grundverkehrskommission). Veljava naredbe naj se podaljša za 2 do 3 leta.

Hernler poroča o slučaju, ko ima v našem zemljišče neka tovarna, ki jo varje ta naredba v škodo kmeta, ki bi zemejšče sam potreboval. Predlaga se sprememba, da naj naredba varuje le ljudi, ki dobivajo znaten del svojih dohodkov iz najemine.

Študerma predlaga, naredbo podaljšati kvečjemu za dve leti. Treba tudi zahtevati, da se dotični svet tudi zadnje leto primerno obdela.

Gagl (Vetrinj) se pritožuje čez sodišča, ki se ne ozirajo na krajevne razmere. Treba je, da se pritegnejo izvedenci iz dotičnega kraja. Pred posvetovanjem v stalnem odboru se je obravnavalo to vprašanje že v juridično-političnem odseku. Treba je kolikor mogoče ljudi obdržati na deželi, ko tako hudo pomanjkuje poslov.

Msgr. Podgorc je opozarjal, da je treba ljudem pomagati do lastnega doma, do hišice, podobne hišicam naših železniških čuvajev. Človek, ki njima nič, je revež. Ko se je dajala svoboda sužnjem, postal je ta prost šele, ko je postal lastnik zemljišča. Pomagajmo hlapcu do hišice in zraven par oral polja, pa se bo oženil in ostal na kmetih; oženjen bo tudi ves drug človek, nego je povečini zdaj. Uradniki so ustanovili svoja selilna društva, pomagovala jim je država, in sami so delali pri zgradbi, da je bilo ganljivo gledati. Tudi hlapec bo sam delal, kmet mu bo posodil konja, da pripelje, in ljudi bodo dali gradivo kakor zdaj če kdo pogori; tako te gradbe ne bodo drage. Zemljišče pa se eventuelno vzame za 50 ali 100 let v najem. Zemlje je dosti, poglejmo Dobrolo vas (samostan) ali Helldorfova in druga zemljišča. Če se peljemo na Spodnjo Koroško poglejmo, koliko je sveta, in kako slabo je obseljen! To vprašanje je dozorelo, naj se stari načrti vzamejo v roke, saj imamo zdaj tudi že društva kmetov in poslov, katerih dolžnost je, da

PODLISTEK

Rutarjov Jur.

Ljubi moji, jaz bi vam še večkrat kaj napisal v našem „Kor. Slovencu“, ko bi mi samemu kuhat ne bilo treba, tako pa mi ta presneta kuharija požre ves prosti čas in zraven včasih še za jesti nič nimam, ker mi vse skipli. Tako sem včasih pri tej kuhariji zmešan, da sem zadnjič še na solato dvakrat letel gledat v kuhinjo, kakor bi se bal, da mi še ta sfrči iz sklede. No, pa vsedno vam moram danes zopet kaj povedati.

Tu enbart eno soboto opoldne smo sedeli trije: Čerejov Miha, Mrakov Ciril in jaz pred mojo kajžo in gruntali, kaj bomo jutre vstihali, da ne bo dolg čas.

„Eh,“ — je djav Miha, — „jaz že vem, kam jo bom vžgav, naj se pokadi, kamor hoče!“
„Za tako plinkanje, kakor ti plinkaš okoli, jaz pa nisem,“ mu odvrne Ciril. „Jaz pa, če kam grem, najraje grem k dobrim Slovencem, da se na novo navdušimo za našo Slovensko Koroško.“

„Prav, le pojdiva, kamor vaju vleče,“ pripomnim nazadnje jaz, „saj zapeta sta dqvovl, da vaju cel tajčostereich ne zasuka!“

V nedeljo zjutraj jo mahnem z vlakom v Celovec. Ko pridem okoli desetih od sv. Duha sem na Novi plac, zagledam veliko moških, kako s sivimi klobuki in krivim perjem špancirajo mogočno sem in tja. Kaj spak — si mislim sam pri sebi, — da bi se pa jaz ne mogel tudi po tej modi nakširati, pa tudi ni res! Smuk k enemu klobučarju. Kmalu sva zglihala. Ker sem mu svojo staro kvamuzo tam pustil, mi je novega za malo boljši kup dal. Pogledam se v ogledalo. Ejduh, Jur, — sem djav sam pri sebi, — ti si pa še žavbrn, vsem fantom si kos! „Was, zu gross?“ se je oglasil klobučar za menoj. „Nein, nein, nicht zu gross, ravno prav je za moj nos! Šika se mi tudi krivo pere — hab' die Ehre!“ Tako se poslovim in grem kazat svojo najnovejšo modo na ulico. Pri vsaki izložbi, kjer je bilo veliko okno, sem se ogledoval in pri vsakem sem bil lepši. Pa tudi ljudje so radi gledali moj klobok, da se mi je silno imenitno zdelo. Vsak, ki mi je prišel naproti, je pogledal na klobuk, nekaterim se je donadel, drugi so se pa zraven namrdnili. „Heil!“ me pozdravi en možakar. Debelo ga pogledam, ne poznam ga. Ali me on pozna in me izziva? Medtem možakar nekaj zagodrnja in gre naprej, jaz pa tudi do drugega okna.

„Ach Gott, Herr Jur! Endlich einmal!“ za-

slišim glas za seboj. Bila je frajlajn Cibi.

„Mein Kumplament, frajlajn!“ se ji poklonim. „Kaj je novega?“

„No, gotovo je to najnovejše, da ste vi, Herr Jur, stari trmasti Slovenec, stopili v naše vrste!“ mi veselo odgovori.

V kakšne vrste sem stopil, frajlajn, jaz vas ne razumem?“

„No, no, ne delajte se tako nevednega, saj imate vendar orgešov klobuk na glavi!“

O tristo petelinov, kaka komedija! Popadel sem ta preklicani klobuk in letel nazaj h klobučarju. Pa smola je smola. Ko vstopim, sta ravno kupovala te klobuke naš frbolter in učitelj. „O bravo, Herr Jur!“ ni zakličeta, jaz pa sem se spet zasukal in bežal ven, da ne napravim novega škandala.

Zavijem jo k „Tigru“, sedem v kot, vzamem v roko prve cajtenge, naročim si glaž piva. Tam pri drugi mizi je sedela družba Rožanov. Kmalu so opazili moj klobuk, čeravno sem ga skrival, pomežikovali so si in se dregali in s prstom kazali nanj. Jur — sem mislil sam pri sebi, — sedaj pa svojo pamet vkup zberi, kako se boš izmazal iz te šlamastike! Kaj bo, če te spoznajo? Rutarjov Jur — pa orgeš! V kak slab glas bom prišel pri naših slovenskih Korošcih in Korošicah! Ah, ven, ven, dokler ni

se tega lotijo. Predsedstvo kulturnega sveta naj vzame to v roke in postavi to vprašanje na dnevni red ene prihodnjih sej.

Preds. Šumy obljubi, da se ta predmet kmalu temeljito obravnava.

Op. uređn. Prav je, da se varstvo najemnikov podaljša. Prišlo bo v prid mnogim najemnikom, četudi našim ne: tale naredba menda v Velikovcu ni našla veljave, ker se je s Helldorffovih posestev izgnalo veliko ljudi, vkljub temu, da so si skupno najeli odvetnika, kateri je čez nekaj časa, menda na pritisk stranke, odpovedal. Brez ozira na nato naredbo so se vsi travniki, ki so jih imeli naši ljudi, prosto oddajali in licitirali naprej drugim ljudem! To vprašanje nam ni jasno. Kako je bilo to v Velikovcu mogoče? Drugod je šlo vse lepo pravilno, kakor se nam zdi, najemnike je varoval sodnik, kako je bilo mogoče da v Velikovcu naredba ni veljala za vse, zlasti za Slovence ne!

Prememba poslovskega reda.

Poroča tajnik Washietl. Do vojne dobe so države skrbele samo za svojo industrijo, meneč da se iz te dobi največ dobička. Tako so delale države vse, tovarne so se množile pri nas, v Ameriki, na Japonskem, v Indiji, v Avstraliji, in nazadnje je morala priti vojna, v kateri so se naše države podrele, kakor se podre poslopje, ki nima zadostnega temelja. Temelj industrije je cvetoče kmetijstvo, je premožni domači kupec. Od l. 68 že imamo poljedelsko ministerstvo, a izdatnega se za kmeta ni moglo storiti (ker mesta tega niso hotela). Napredovalo se bo šele, ko se ustanove kmetijske zbornice, ko bodo o stanovnih zadevah odločevali člani tega stanu, kmetije in posli sami. V mali Avstriji je taka zbornica še posebno potrebna; v veliki Avstriji je bila polovica ljudstva v kmetijstvu zaposlena, zdaj le še ena tretjina, dve tretjini pa ste v mestu, ali v tovarni. Od spremembe poslovnega reda seve ni pričakovati velikih uspehov, treba je temeljitih reform.

Razgovor se potem vrši zlasti o poslovske knjžice in vprašanju prisilne organizacije. Socijalni demokrat Gaggl zahteva za delavce popolno prostost in ima poslovsko knjžico za krajšanje te prostosti, potem zahteva za delavce pravico, ljudi tudi s silo priegnati v svojo organizacijo.

Odgovorja mu msgr. Podgorč: Spričevala se zahtevajo od ljudske šole naprej v srednjih šolah in na vseučilišču do konca študij in v teh spričevalih je dostikrat zapisan slab red v zadržanju! To je potrebno, da se mladi na vzgoje in vzgoje je treba tudi delavcu in nihče ne more reči, da se mu krati prostost. Pridni dolgoletni posli sami prosijo spričevala in so nanj ponosni. Poslovsko knjžica naj se zopet uvede vsaj fakultativno, to je za ljudi, ki jo sami žele, kdor je noče naj dobi službeni listek. Svojih ljudi pa v socijaldemokratske organizacije ne pustimo siliti. Nihče rdečim

prepozno! Vržem pest papirja na mizo in zbežim ven na prosto.

Po svoji stari navadi grem jezo hladit in trošta iskat k lintvernu. „Oj ti preljudi moj lintvern,“ mu rečem, „Jur je pa danes zopet poka vstrelil, pa še le velikega! Klobuk me spravil je med orgeše, pomagaj mi, če moreš še!“ Pa lintvern se mi je smejal na vsa usta, da so se mu videli vsi škrbinasti zobje.

Denarja za drug klobuk nisem imel dosti, kaj mi je torej ostalo drugega kot z njim se peljati proti domu. V vlakcu se stisnem v kot, potegnem klobuk na oči in kažem drugim hrbet. Pa so me neki Slovenci tam od Pliberka nekje vzeli na muho, Bog jim ne zameri! „Tudi en hajmatcucler!“ sem slišal šepniti debelo kmetico svoji sosedki. „No, če so vsi tako korajžni kakor ta, se jih nam Slovincem že ni treba bati,“ je odvrnila ona in hihitali ste se, da je bilo kaj. „Korajža pa šnajd pa že taka!“ je pripomnil tretji. Meni pa je bilo sitno, da sem spravil klobuk že čisto na nos, zraven pa sem se vendar zahvaljeval svojemu patronu sv. Juriju, da me te pliberške ose niso spoznale. Pa rešitev je prišla kmalu. Vlak je naglo prifural v Sinčoves, jaz planem ven in s klobukom pod pazduho romam proti domu.

(Dalje sledi.)

zaupnikom ne bo branil v uljudni obliki zagovarjati svoja načela, a če so naši ljudi krščanskega prepričanja, naj se jim pusti tudi svobodno. Socijalni demokratje pa naj bodo nekoliko ponižnejši in naj ne mislijo, da imajo le oni prav, vsi drugi pa ne, to ja fanatizem. Prostost je le tam, kjer je red, in kjer naj bo red, je treba se pokoriti. Tega redu se bo morala držati tudi socijalna demokracija, ki se je sploh k nam uvedla kot tuja rastlina in ne bo dolgo rastle.

Šluderman poroča, da se med njegovimi delavci organizacijska svoboda izvaja s cepini. K stvari govore še Striessnig, Supersberg, Gruber in Pietschnig.

Šumy: Treba je redu, ki določuje dolžnosti hlapcu i gospodarju. Sploh je poslovsko vprašanje vprašanje plače. Da bo kmet mogel ljudi boljše plačati, treba je dvigniti gospodarstvo. Gospodarji naj se družijo in kar treba zahtevajo z večjo odločnostjo, s posli treba lepo ravnati; treba je skrbeti za naseljevanje poslov in se bomo o tem še obširno razgovarjali. Ljudska izobrazba na Koroškem hudo zaostaja 50% vseh deželnih davkov se porabi za šole, pa je toliko ljudi, ki ne znajo pisma pisati, ki ne berejo, ter so skoraj popolni analfabeti. Treba bo poglegati vzroke teh razmer. Strajka ne deželi ne bomo pripustili, ker se tu ne gre za posamnika, marveč za splošno korist, za ljudsko prehrano. Ljudi v socijaldemokratske družbe ne pustimo siliti.

(Dalje sledi.)

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Končno se je vlada z uradniki pobotala: Indeks se odpravi za četrto leto. Vlada da ženam in otrokom nameščencev po 50.000 kron mesečno več in izvede preosnovo krajevnih razredov. Zato bo potrebovala država 241 milijard letno več. Po preteku treh mesecev se morajo začeti nova pogajanja. Uradniki so pristali na to predvsem vsled tega, ker je padel indeks za 5%.

Nemčija.

Pred kratkem je pobegnil iz zapora na smrt obsojeni kapetan Ehrhardt. Ker je pobegnil skozi troje vrat, se sunil, da je bil beg od strani orgešov dobro pripravljen. Ob tej priliki objavlja policijski polkovnik Schützing v „Vorwärtsu“ članek o nacionalistični vojni organizaciji. Med drugim pravi, da je republika v vedni nevarnosti, ker razpolagajo nacionalisti z zelo gibčno armado in imajo izdelan velepotenzen vojni načrt, po katerem bi vdrli v Severno Nemčijo. Oni imajo sicer samo 20 do 30.000 mož na razpolago ali vodstvo je v dobrih rokah; vsak bataljon ima svojega generalštabnega častnika. Vsled izbornega vodstva je ta prevratna armada zelo gibčna.

Preteklo soboto je prišlo med policijo in nacionalisti v Monakovem ob priliki povorke do pretepa, ki je trajal eno uro. Policija je spreved s sabljami in gumijevimi palicami razgnala. Nacionalisti so vsled tega silno razburjeni. Položaj je tako napet, da izoruhne lahko vsak trenutek meščanska vojna.

Porurje.

Vsled napadov na vlake so okupacijske oblasti odredile, da mora spremljati vsak vlak 50 Nemcev iz boljših krogov, da bodo v slučaju napada na vlak tudi oni zraven poginili. Francozi mislijo, da je to sredstvo najboljšje proti napadom na železniške naprave in vojaške vlake.

Reparacijsko vprašanje.

Z veliko napetostjo se je pričakoval Baldwinov govor v angleški spodnji zbornici, ker je imel pojasniti položaj v veliki antanti in razmerje do Nemčije. Govor Nemcev ni zadovoljil, ker so trdno upali, da bo Angleška s setričo Italijo šla svoja pota. Baldwin izjavil, da hoče v kratkem predložiti odgovor Nemčiji članicam velike antante, ki ga bodo pretehtale. Upa, da pride do sporazuma. Nasprotno pa je povdarjal, da se mora Nemčijo prisiliti, da plača kar more. Zasedba Porurja ni najboljšje sredstvo za izzirjavo reparacij, ker ugonablja nemško gospodarstvo. Obnova celega sveta je v nevarnosti in ne bo prej miru, predno se ne plačajo reparacije, ne uredi mednarodni dot-

govi in ne postavi podlaga za mir v Evropi. Velikokrat smo imeli že priliko čitati o razpuru v krogu velike antante ali do razdora vendar še ni prišlo, že vsled mednarodnega položaja. Velika antanta je sedaj jaka sila, ki vzdržuje ravnotežje, v slučaju resnega razdora bi se tudi položaj Evrope jako poostiril. Zato je skoro gotovo, da pride do sprave.

V istem času je govoril francoski minister-ski predsednik: Francoska je bolj miroljubna kot kdaj poprej, ker je preživela vse grozote vojne. Ravno vsled tega Francija ne more delati drugače nego pristajati odločno na izvršitvi mirovni pogodbe. Ona ne more odstopiti od tega, do česar ima pravico.

Zelo živahno se beleži sedaj potovanje češkega zunanjega ministra dr. Beneša v Pariz in London. Sklenil je z Angleško trgovsko pogodbo. Vendar to ne bo edini cilj njegovega potovanja. Šel je v Pariz in London v najkritičnejšem času. Zato se domneva, da je šel razburjene duhove pomirjevati, ker je pač tudi v interesu male antante, da ostane velika antanta složna vsaj v vprašanih, ki zaznimajo vse te države v enaki meri. Angleška in Italija sicer mali antanti niste preveč prijazni ali vendar ima neko zaslonbo pri Francozih, ki imajo v okvirju velike antante mnogo večjo moč kot bi jo imeli osamljeni.

Defenzivna pogodba med Jugoslavijo in Rumunijo je bila podaljšana za dobo treh let. Pogodba se nanaša na slučaj neizvanega napada od strani Madžarske ali Bolgarije, če bi nameraval izpremeniti mednarodni položaj, kakor ga določajo mirovne pogodbe.

Sovjetska ustava uzakonjena. Na drugi seji osrednjega izvrševalnega odbora sovjetskih republik je bila sprejeta ustava sovjetske unije, ki stopi v veljavo takoj. Ljening je bil soglasno izvoljen za predsednika sovjeta ljudskih komisarjev. Za zunanjega komisarja je bil izvoljen Čičerin, za vojnega Trockij in za komisarja zunanje trgovine Krasin.

Na Španskem vre. Predsednik vrhovnega vojnega sveta v Madridu, Aguilera, je poslal razžaljivo pismo vojnemu ministru, vsled česar je bil klican na odgovor. Agulier pa je izjavil, da se bo postavil na čelo vojske in pometil s sedanjimi mogotci. Predsednik Albucema je izjavil, da ako bi kdo hotel nastopiti proti parlamentu, bi se moglo to zgoditi le preko njegovega trupla.

DOMAČE NOVICE

Sveče v Rožu. (Razno.) Naši fantje so prav izvrstno počastili sv. Cirila in Metoda s tem, da so na predvečer žgali kar 5 kresov. Tudi sosednje vasi niso izostale; kar mrgolelo je kresov po hribih, prav posebno pa so se izkazali Bilčovščani, ki so počastili god naših apostolov tudi s topiči. — Našim učiteljem je postalo naše šolsko poslovanje naenkrat premajhno in sicer učiteljska stanovanja. Ti mladi gospodje pritiskajo na naš krajni šolski svet, da bi se sezidala poleg šolskega poslopja še posebna učiteljska stanovanja. Upamo, da se krajni šolski svet na bo dal premotiti, ker bi nas stalo to strašne milijone. Že teh davkov, ki jih nam nalaga država in dežela, ne moremo plačati. Pri obnovi države moramo pomagati vsi. Naj se tudi učiteljstvo malo omeji. Če boste enkrat uničili kmeta — davkoplačevalca, bo uničena tudi država.

Marija na Zili. (Shod.) V nedeljo 8. julija se je vršil tukaj shod, ki je nad vse pričakovanje dobro uspel. Kot govornik je nastopil č. g. poslanec Poljanec. Poslušalci so pazljivo sledili govorniku, ki nam je razložil program naše stranke, položaja naših poslancev v deželni zboru, vzpodbujal k izobraževalnemu delu, opozoril na prihodnje volitve ter nas pozivljal k treznosti. Poslancu se na tem mestu iskreno zahvaljujemo za njegov trud in želimo, da nas kmalu zopet obiše.

Pliberk — Labod. (Naša cesta.) Nimamo še sicer železnične zveze, zato pa skrajno slabo cesto. Ne vemo, je li cesta zato tako slaba, ker je v Avstriji, ali zato ker je ob meji? Celovski „Tierschutzverein“ bi našel ob tej cesti dosti hvaležnega dela! — Tudi v Celov-

škem deželnem zboru vedo zato silno slabo cesto, pa kaj, ko ni ne denarja še manj pa dobre volje! Stavim predlog: Gospodje načelniki klubov: g. Gröger, g. Schumy, g. dr. Remprecht in g. Poljanec darujte vsak po 20.000 kron in jaz jih dam 20.000 pa bomo naročili delavca, ki bo odstranil na vzor — cesti, posebno v klančih pri Dobu in pri Bošanku vsaj tiste kamne, ki so večji kakor otroške glave. Ali velja?! Sklenite to gospodje in ljudstvo bo videlo, da vsaj nekaj zanj storite! Pred volitvami bomo pri nas še enkrat poskusili svojo srečo, in nič ne bomo razburjeni, če bo zopet zastoj! — Po volitvah boste imeli — to vam obljubimo — zopet tak mi pred nami, kakor ga ima naša cesta vedno pred vami!

Podgorje v Rožu. (Razno.) 24./V. t. i. umrl je po dolgi in mučni bolezni posestnik Stefan Vrolih p. d. Mežnar. Kako v obče spoštovan in priljubljen je rajni bil, pokazala je obilna udeležba pri pogrebu. Naj počiva v miru! — Po dolgem času smo se vendar enkrat odločili, da naročimo dva nova zvonova, in sicer 2600 kg in 1300 kg težka. Saj se spodobi, da ima cerkev, ki je največja v Rožni dolini in ob enem romarska crkev, tudi res lepe in velike zvonove. Prosimo in upamo, da bodo tudi zunanji častilci Podgorske Matere božje prispevali za nje. Darove s hvaležnostjo sprejema župnijski urad. — V nedeljo po sv. Ani, 29. t. m. se vrši pri tukajšnji „kapelici“ tako zelo priljubljeno „pranganje“. Ob 8. uri bo prva sv. maša. Po maši obhod. In nato druga sv. maša. Pričakujemo obilne udeležbe. Vlaki vozijo jako ugodno. Od celovške strani prihaja ob 6. in 9. uri, in odhaja ob ¾ 12. uri dopoldan in popoldan ob ½ 3. in ½ 7. uri.

Drava (shod). Prav lepo je uspelo zborovanje naše stranke dne 8. t. m. na Malem sedlu; še pretesna je bila prostorna družinska soba pri g. Kržišniku pd. Petru! Kot govornik je prišel gosp. poslanec Poljanec. Kljub hudi vročini so došli poslušalci obojega spola, stari in mladi, in z velikim zanimanjem sledili poslančevim izvajanjem. Prepričal nas je s svojim prikupljivim govorom, da se slovenska poslancu ni mogoče — je zaključil predsednik sijajno uspelo zborovanje. Pripomnim še razveseljivo dejstvo, da nam druge stranke niso delale nobenih težkoč pri zborovanju.

Bilčovs. Gospod urednik Kor. Slovenca bo naj brž mnenja, da je v bilčovski republiku taka suša, da se je posušila celo tinta, ker ni več nobenih poročil od nikogar. Rekel sem, to je pa že čez kurje rese, če že nihče ne piše, bom pa jaz pogledal, če je še kaj črnila. Pa rečem vam gospod urednik, ni se posušila tinta. Kako tudi? Vsak dan skoraj smo imeli dež. Pa novic je pri nas, da jih vam danes nikakor ne morem vseh povedati, ker bi bilo poročilo predolgo. Saj danes, ko ima vsak polne roke dela, nihče ne bere rad dolgih poročil. Namegal bom kar eno na drugo, toliko da ne boste mislili, da koj spimo, saj noči so kratke, dan dolg, treba je delati, da kaplja od čela, če hočemo imeti pozimi jesti. Za vse to nas pa še štrašijo z „Warenumsatzštajrom“. Res dobri časi, ko bomo plačevali še od tega denarja davke s katerim plačujemo davke. — Letina ne kaže ravno slabo, vendar normalnim razmeram smo še daleč zadaj. Žita bomo komaj zase pridelali. — Na predvečer sv. Cirila in Metoda smo videli pač nekaj kresov po Rožu ali lahko bi jih bilo več. Tudi pri nas je gorel kres in pokali so movžarji. Sveče-Mače vrle fante imate! Daj Bog, da bi kresovi v naših srcih goreli naprej. — Pripravljamo se tudi na igro „Domen“. Kdaj se uprizori bomo objavili v listu. Vabimo že sedaj sosede iz Roža in okolice na obisk. — Naša republika šteje glasom šte-

tja od 7./III. t. i. 779 prebivalcev, od teh 7 Nemcev in 772 Slovencev. Štelo se je pravično za obe strani; kakor je kdo zahteval, tako se je tudi pisalo. So pač šteli naši ljudje. Leta 1910 je bilo pri nas 36 Nemcev. — Za danes končam pa drugikrat spet.

Št. Lipš. (Nov zvon.) Spomina vreden bo ostal za našo župnijo 1. julij, ko se je blagoslovil novi zvon, 500 kg težak. Zelo lep je bil že njegov sprejem na praznik sv. Petra in Pavla popoldne. Spremljalo ga je iz Sinče vasi na vozu mnogo belo oblečenih deklet, precej fantov na okrašenih konjih in na čelu spreveda več kolesarjev. Tudi domača godba je svirala na potu k cerkvi. Še lepši je bil dan 1. julija, dan blagoslovljenja zvona. Nikdar še ni bila cerkev in njena okolica tako okusno okrašena kakor pri tej slovesnosti. Pri slovesni sv. maši je sodelovala dobrolska godba. Pridiga je bila na prostem. Globoko v srce segajoče je govoril preč. g. župnik Weihs. Ob mnogoštevilni asistenci duhovnikov je blagoslovil prem. g. prošt. Randl novi zvon. Bodi vsem, posebno pa Jegartovim, za njih velike žrtve Bog bogat plačnik!

Št. Jakob v Rožu. (Novi zvonovi.) V petek 6. t. m. smo slovesno sprejeli tri nove zvonove, katere nam je vtila livarna na Jesenicah. Veliki in lepi so novi zvonovi. Največji z zvon z glasom C tehta z vsem skupaj 2348 kg, srednji z glasom E tehta 1270 kg, mali z glasom G tehta 951 kg. Nedeljo nato smo jih pod vodstvom livarskega mojstra brez posebnih težkoč potegnili v stolp. Blagoslovili se bodo v nedeljo 22. t. m., na praznik sv. Jakoba, našega cerkvenega patrona, ko obhajamo „žegnanje“. Zvonovi, katere smo v vojni zgubili, so bili na isti dan l. 1875, to je pred 48 leti blagoslovljeni. Kako veličastno bodo novi zvonovi zadoneli po Rožu, zvedeli boste prihodnjič.

Sreje. (Poroki.) Za ugledno pd. Kobentarjevo hišo je bil 1. julij izredno prazničen dan. Obadva še neoženjena sinova imenovane hiše sta ta dan obenem stopila s svojima nevestoma v podružnici Št. Peter pred oltar k poroki. Gospodar hiše, Miha, je pripeljal pd. Vaznikovo iz Sp. Borovelj, Anico Arnejc, njegov brat Janko pa Knezovo Katico, tajnico Marijine družbe iz Podgrada. Želimo jim srečo, zadovoljnost in blagoslov v zakonskem stanu.

Korte. Ljubi „Koroški Slovenec“! Iz našega tihega kraja še menda nisi poročal nobenih novic. Se pa v tem zakotju tudi nič posebnega ne zgodi. Le v nedeljo 8. julija in v ponedeljek navrh je bilo v Kortah vse živo. V nedeljo smo obhajali žegnanje, v ponedeljek po dolgem času zopet enkrat oiset, pa še le prav lušno. Smrtnikov Francelj se je naveščal sanskega stanu in poklical je svojo izvoljenko Urško Cope iz sosednje selske republike. Prišla je rada in z njo lepo število svatov. Tudi Jezerjam so poslali svoje zastopstvo, tako da so bili na ženitovanju pri Pristovniku zasopane tri gorske republike: korška, selska in jezerska, pa med njimi ni bilo nobenih preprirov, marveč edkritosrčna prijaznost. Zvečer so prišli gledat to veliko konferenco treh republik tudi avstrijski vojaki in bili z nami dobre voje ter so nam obljubili, da se bodo takoj zopet lotili dela na novi cesti. Novoporočeni par bo prevzel naš grandhotel in bo gotovo dobro postregel z jedjo in pijačo vsakemu, ki obiše našo republiko. Bilo srečno!

Tinje-Gorce. (Nesreča.) V torek 10. julija se je pripetila pri Hinku na Gorchah velika nesreča. Zvečer okoli 9. ure so našli mladega posestnika Franceta, ki je šel pop. v električno centralo popravljati jermene, mrtvega, zvitega med kolesi in vsega polomljenega. V četrtku smo ga ob obilni udeležbi spremili k zadnjemu počitku. Mladi posestniki so izgubili vzornega gospodarja in mladi tovariši, bivši sošolci, najboljšega tovariša. Njegovo značajnost v vsakem oziru si lahko stavimo vsi za vzgled. Gospodu Hinku in vsem sorodnikom umrlega izražamo na tem svoje najiskrenejše sožalje. — Osební prijatelji umrlega Franceta.

Sele. Naše skalnate gore so zopet zahtevale smrtno žrtev. V nedeljo 8. julija popoldne je padel na Velikem vrhu čez skalovje in mrtev obležal turist Maks Huste, črkostavec iz Celovca. Ponesrečenec je rodom Nmec iz Saškega, star komaj 23 let. Pokopan je v Selah.

Mlinče. (Smrt.) V soboto smo pokopali Jerneja Anko pd. Pruglnovega, ki je padel 10. t. m. s češnje in podlegel poškodbam. Imenovani se je udeležil kot častniški sluga v letih 1918 in 1919 vseh osvobodilnih bojev na Koroškem, vsled česar nam ostane trajno v spominu. Bodi mu slovenska zemljica lahka!

GOSPODARSKI VESTNIK

Gospodarska opravila v mesecu juliju in avgustu.

Na domu in pri živini:

Pripravi in skrbno osnaži žitnico in ške-denj in druge shrambe za žito (kvošte itd.). Živino drži čisto in če ti je mogoče jo kopaj. Živina mora imeti tudi vedno dovolj sveže vode in se ne sme goniti po nepotrebnem po vročini.

Na njivi, travniku in pašniku:

Žetev je v polnem teku. Žanje se rž, pšenica, jari ječmen, in tudi oves. Žito ne sme biti premalo pa tudi ne preveč zrelo. Prezrelo žito se rado osiplje. Ko si zložil snope v razstave (hajflne ali kekarje) hitro zorji njivo ter posej ajdo ali pa repo. Hitro skušaj spraviti žito pod streho, da ga ne doleti še kaka škoda. Travnike pusti sedaj na miru. Le ob deževnih dneh jih zalivaj z gnojnico.

V čebelnjaku:

Rojenje se mora ustaviti z uničevanjem matic. Slabe roje je združiti. Treba je ubijati trote, posebno letos ko je mnogo dežja in ni dobre paše. Čebele prenesi zvečer (zataknjen panj) na drug kraj, kjer veš, da imajo več paše. Če je huda vročina, pokrivaj panje s škopami (snopi iz slame).

Trošenje hlevskega gnoja na njivi:

Če vozimo gnoj od doma, ga moramo jemati iz kupa, katerega imamo doma, vedno navpično, da se dobi kolikor mogoče enak gnoj. Na njivi naredi v vrste enako velike in približno 7 m drug od drugega oddaljene kupe. Gnoj se mora hitro raztrositi in zaorati. Kolikokrat vidimo pri nas v Podjuni dolini, da leži gnoj v kupčkah po osem in še več dni. Tak gnoj izgubi mnogo redilnih snovi in je slab. Če gnoj ne moremo hitro podorati, ga je treba pokriti malo z zemljo, da ne gre najboljšje kar je v gnoju, to je dušik, v zrak. Goveji in svinjski gnoj je dober za njive, kjer je pesek, mnogo kamenja in apnena zemlja. Konjski in ovčji gnoj spada na mokre in ilovnate njive. Za bregove in travnike uporabljajmo pogostokrat gnojnico, katera mora pa biti pomešana malo z vodo ker je sicer preostra in bi rastline osmodila. Posevajmo njive z apnom in pepelom. To je zlasti letos dobro, ker se nam ni treba bati suše.

J. K.

Dunajski trg. Živina: voli 10—16.000, bik 10—16.000, krave 9700—14.000, teleta 17—23.000, ovce 7—13.000, mesne svinje 24—27.000, pitane 22.500—24.000 kron za kg žive teže. Meso: goveje 16—44.000, telečje 22.000—34.000, zrezek 42—54.000, ovčje 14—30.000, svinjsko 32.44.000, povojeno 32—48.000, konjsko 12—20.000, slanina 28—32.000, maslo 36—38.000, sirovo maslo 44—60.000 kron za kg. Zelenjava: lanski krompir 7—800, letošnji 1600—2000, zelen grah 2—4000, zelen fižol 5600—12.000, kumare 5—8000, špinata 4—8000, hren 8—12.000, čebula 1800—4000, česen 4—5000, jedilne buče 1500—3000, jurčki 30—32.000 kron za kg. Sadje: češnje 8—16.000, breskve 12—18.000, jabolka 8—12.000, hruške 8—12.000, orehi 8—8500, slive 8—10.000, borovnice 6—8000, malinje 30—35.000 kron za kg. Jajce 1380—1450 kron. Konji: lahki vprežni 4—6 milijonov, težki 7—13 milijonov, kočijaški 5—8 milijonov kron. Krma: seno 90—135.000, detelja 100—135.000, slama 160—170.000 kron za 100 kg.

Borza. Dunaj, 16./VII. Dolar 70.560, nemška marka 0,29, funt šterling 323.700, francoski frank 4085, lira 2975, dinar 734, poljska marka 0,53, švicarski frank 12.255, češka krona 2109, ogrska krona 4,60 avstrijskih kron.

Curih, 16./VII. Avstrijska krona 0,0081¼, nemška marka 0,0025, poljska marka 0,0048, ogrska krona 0,06½, dinar 6,20 cent.

RAZNE VESTI

Kratke vesti iz sveta. Mussolini misli upeljati v vojski tanke. — Vlada Cankova je komunistično stranko na Bolgarskem razpustila in obenem zaprla 800 komunistov. — Turške oblasti so v Carigradu obsodile na smrt 17 oseb, ker so pri umiku Turkov podpirale Grke. — Fašisti in socialisti se v Trstu pogosto spopadejo. — Nemška državna banka bo začela izdajati bankovce po 1 milijon mark. — Pasivna resistenca državnih nameščencev je prenehala. — S septembrom se poviša pošta. — V Jugoslaviji se obeta letos zelo dobra žetev. — Največji moški na Dunaju meri $2\frac{1}{4}$ metra. — V berlinskem predmestju Schöneberg sta treščila skupaj dva vlaka lokalne železnice s tako silo, da je lokomotiva in pet vagonov skočila s tira. Vagoni in lokomotiva so težko poškodovani. Med potniki je 63 ranjenih, od teh 3 težko. — V Nemčiji se bo določal indeks tendensko. — Stavka kovinarjev v Berlinu je prenehala. — Vsa letošnja škoda po teči znaša v Jugoslaviji 312 milijonov dinarjev. — V Jugoslaviji je še 1 milijon 800.000 hektolitrov neporabljenega vina. — V Vintleanca na Rumunskem se je pripetila velika železniška nesreča. Osební vlak je treščil v tovornega, ubil 120 in poškodoval 250 oseb. — Ko smo mi pretekli mesec zmrzovali, so Ameriki ti mirali od vročine. Sedaj pa bo menda obratno. V Parizu je v enem dnevu zbolelo 40 oseb na solnčarici, 9 od teh jih je umrlo, v Londonu je umrlo v istem času 18 oseb, na Holandsku 60 in celo v Lincu eden. — Etna zopet bruhla. — Vojaška zveza med Jugoslavijo in Rumunijo se je podaljšala za 3 leta. — V I. okraju pride na Dunaju na 100 moških 144,63 žensk.

Italijani se boje slovenske kulture. Italijanske oblasti stikajo za dvema slovenskima knjigama in sicer za Matačičevu „Na krivih poljanah“ in Jelenčevu „Spomini iz svetovne vojne 1914—1918“, ker se boje, da bi ljudstvo ne izvedelo njihovega obnašanja kot kulturni narod napram barbarskim Slovincem.

Kupna cena za zlate in srebrne novce. Od 9. julija naprej veljajo sledeče cene: kronski novc 5200, dvekronski 10.400, petkronski 27.900, goldinar 14.300, dvagoldinarski novc 28.600, desetkronski zlat 131.100, dvajsetkronski 262.200, stokronski 1.311.500 papirnatih kron.

Protidraginjski izgredi v Berlinu. V okolici Potsdama je prišlo v pondeljek do velikih protidraginjskih izgredov, pri čemur so delavci nekatere prodajalce živil prisilili, da so prodajali živila po znatno nižini ceni. Policija, ki je prispela iz Berlina ni bila kos demonstrantom. Več prodajalcev živil je bilo pretepenih in njih trgovine izropane.

Osnovne šole v Jugoslaviji. V celi državi je 6660 osnovnih šol z 8741 učitelji in 7484 učiteljicami. Lani je obiskovalo šole 900.089 dečkov in 987.984 deklic. Hrvatska je imela lani 1726, Srbija 1477, Vojvodina 766, Slovenija 822, Bosna in Hercegovina 508, Daljnacija 540, Črna gora 260 osnovnih šol. V Sloveniji je obiskovalo lani osnovne šole 80.160 dečkov in 86.392 deklic.

Albanija.

Te dni je bilo zopet mnogo govora o Albaniji, ko so bili poročali o vstaji katoliških Albancev, ki so jih vodili Italijani. Vstaja pa je bila v kratkem času popolnoma udušena. Tukaj navajamo par podatkov, ki jih je podal pravoslavni arhimandrit Visar o Albaniji. Albanija šteje okrog 1 milijon prebivalcev. Od teh je 200 tisoč katolikov, 300 tisoč pravoslavnih in 500 tisoč mohamedancev. Pravoslavni so dosedaj spadali v verskem oziru pod Carigrad. V zadnjem času pa so se proglasili za versko neodvisne. Vsi Albanci, brez ozira na vero so dobri nacionalisti in vseskozi versko strpni. Zanimivo je, da ne nosi noben Albanec več turškega fesa, temveč vsi samo albansko narodno čepico. Osrednja vlada se nahaja v Tirani. Vlada je parlamentarna in republikanska. Predsednik republike je Ahmet Zogu, ki uživa v vsej Albaniji, kljub svoji mladosti, velik ugled. Parlament šteje 75 poslancev, od katerih je 61 za vlado. Ostali so razdeljeni v manjše opozicijske skupine, ki so proti vladi ali

iz načelnih ali pa, kar je po večini iz osebnih razlogov. Albanska vlada ima torej zelo trdno stališče. Nad vse zanimivo je dalje, da ne nosijo Albanci, ki včasih brez orožja sploh na ulico niso šli, danes nobenega orožja več. V zunanji politiki so Albanci odločno proti Italijanom in za popolno neodvisnost Albanije. Albanija je edina srečna država na svetu, ki nima nobenega državnega dolga. V Albaniji se plačuje edincle z zlatom in samo v Albaniji je mogoče, da odkloni kmet ameriški dolar, ker da ni toliko vreden kot zlat denar. Albanija je no naravi, kljub svoji poljedelski zaostalosti zelo bogata dežela in sicer zaradi rud in vodnih sil.

NAŠE KNJIGE

Ilustrovana čitanka za nižje organizirane osnovne šole je izšla pri kr. zalogi šolskih knjig in učil v Ljubljani. To je vendar enkrat ena čitanka za otroke, bo vskliknil marsikdo, ki je bo videl. Takšne Slovenci še nismo imeli. Eno — in dvorazrednice ter vse izvanredne osnovne šole bodo odslej imele razmeroma boljšo čitanko, nego višje organizirane osnovne šole. Tisk je izvrsten, lahko čitljiv, zunanja oblika knjige čedna, papir prvovrsten in ilustracije take, da bi si mi Slovenci tega pred par leti še misliti ne bi bili upali. Ilustracije te knjige namreč ne služijo samo v razvedrilo otrokom in oživahnovanje pouka, ampak večji del v poglobljenje in pojasnilo pouka, v tem oziru so slike pesnikov in različne slike prirodoslovne vsebine nedosegljive. Prepričani smo, da bodo vestni pedagogi z njo dosegli tudi pri najslabših razmerah uspehe. Uredil jo je V. Mazi in stane nevezana 11 Din.

Druzovič, Pesmarica II. (srednja stopnja) je ravnokar izšla v tretji popravljeni in pomnoženi izdaji. Ta pesmarica je na vseh šolah v Sloveniji obče znana in vpeljana. O njeni porabljenosti in priljubljenosti priča sedanja že tretja izdaja. Gospod Druzovič je znan kot izboren muzikalični pedagog, ni čuda, da njegova šolska pesmarica, ki je najstarejša, spada tudi med najboljše. Nova izdaja je znamenita po tem, da vsebuje poleg prejšnjih slovenskih mnogo srbskih in hrvaških pesmi. Nov je v tej izdaji nasproti prejšnjim dodatek: Petje po številkah. Dobiva se v kr. zalogi šolskih knjig in stane mehko vezana 10 Din.

Schreiner-Hubadova štiridelna čitanka za osnovne šole je na novo izšla, in sicer za enkrat II. del, ki ga je v novi izdaji priredil šolski nadzornik Lj. Černež. Schreiner-Hubadova čitanka je vsem zlasti starejšim pedagogom kot izvrstna tako dobro znana, da je ni treba šele priporočati. Da se bo v novi izdaji držala na višini, za to jamči ime Černejevo. Ta čitanka je že pred letom dni pošla, in je vse šole, v katerih je vpeljana, že težko čakajo. Pričakujejo, da nas kr. zaloga šolskih knjig na nadaljne zvezke te čitanke ne pusti predolgo čakati. Tiskarna Sava je to knjigo prav čedno iztiskala in opremila.

ZA SLOVENSKE GOSPODINJE

Zatiranje polžev na vrtu se vrši na sledeč način: Naredi se moka iz sveže žganega apna in cementa. Ker pa umori taka moka polža le tedaj, če mu pride na kožo, zato se posipa apno in cement rano zjutraj, ko lezejo polži naokoli in sicer samo ob suhem vremem. Ko pridejo polži v dotiko z apnom in cementom izcejaajo slime, počrne in pogineje. Starejši polži pa dostikrat uidejo smrti, zato je treba posipati apno-cementasto moko po dvakrat na dan par dni zaporedoma in sicer v presledku 10 minut. Kdor trosi apno in cement si ne sme umivati rok in obraza z vodo, ampak z oljem ali mlekom in šele potem z milom.

Mastno posodo se zelo lahko očisti, če se pridene topli vodi nekoliko ržene moke, ki je bila prej zmešana v mrzli vodi. Pri tem ostanejo roke mehke, dočim jih soda razjeda. Na isti način se tudi prav lepo čisti srebrna posoda.

Krompir kot milo. Svilene rute in tkanine s slabimi barvami izgube vsled pranja dostikrat barvo. Zlasti se to dogaja, če se rabi soda ali kako drugo močno milo. Temu se more od pomoči na ta način, da rabimo mesto mila krompir. Krompir se skuha na pol mehko, tako, da ne razpade v roki. S tako skuhanim krom-

pirjem se potem drgne umazano blago ravno tako kot z milom. Ne premastne madeže se na ta način sigurno in z lahkoto odpravi.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!

„Industrijsko - obrtno vzorčna izložba“ v Mariboru, združena z vrtnarsko, vinsko, umetniško in gradbeno razstavo. (Od 15. do 26. avgusta 1923.) S polno paro se vrše priprave za to razstavo, ki obeta, tako glede raznolikosti, kakor glede obsega postati najboljša in največja industrijsko-obrtna razstava v Jugoslaviji. Že na dosedanjih dveh razstavah so mariborski in okoliški obrtniki pokazali, da stoje na višku in lahko z mirno vestjo sprejemajo vsako inozemsko konkurenco. K letošnji razstavi pa je potegnjena tudi industrija, ki je že doslej uspešno izpodrivala tuje izdelke. Zato bo letošnja razstava kar so tiče obrti in industrije pokazala našo gospodarsko moč ob najsevernejši jugoslov. meji, ki je že doslej stala glede obrtništva in industrije na prvem mestu. O tem so se prepričali tudi obiskovalci lanske razstave, ki je zbujala veliko pozornost. — Poleg industrije in obrti pa se bo vršila tudi vrtnarska razstava. Poleg cvetic, zelenjave in sadja bo obsegala tudi drevesnico, kar bo zanimalo zlasti sadjarske kroge. Razstava bo torej ne samo zanimiva, ampak tudi v vsakem oziru poučna. — Posebno pozornost posveča razstavni odbor letos tudi gradbeni razstavi. Na gradbeni razstavi bodo razstavljeni najnovejši in najmodernejši vzorci stavb in način zidanja, ki je mnogo cenejši in omogoča tudi revnejšim slojem, ki ne razpolagajo z velikim kapitalom, zgradbo lastnih domov. Zato je priroditev te razstave našla tudi vsestransko odobravanje. — Pa tudi na polju umetnosti bo nudila razstava lep užitek. Mariborski umetniški klub „Grohar“ bo tudi letos priredil razstavo slik svojih članov. — Poseben odsek bo skrbel za prenočišče, na željo tudi za prehrano, zlasti pri korporativnih posetih razstave, kar najtopleje priporočamo vsem društvom. Oglede razstave bo ob enem najboljša prilika za ogled mesta in okolice. Za časa razstave bo odprt tudi mestni muzej, ki vsebuje mnogo zanimivosti.

List stane od 1. julija do 30. septembra za:

Avstrijo	5000 K
Jugoslavijo	25 D
Posamezna številka	700 K

Listnica uredništva.

Marija na Zili. Ni oportuno. Osebnosti.

Koroškega Slovenca!

Čitajte in razširjajte

Vsaj vendar veste!

Kar je res dobro, ostane vedno najcenejše . . . . Ali naj bi bil tu kavin pridatek edina izjema? Nikakor ne! Ravno pri pravem „Frank“-u*) se vam nudi najjasnejši primer. — On je najvrednejši, ker je najizdatnejši.

*) z mlinčkom